

Αν D_1, D_2 πυκνά εσφαλμένα $D_1 \cap D_2 = \emptyset$
(πχ στο \mathbb{R} τα σωστά $\mathbb{Q}, \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q}$ πυκνά και $\neq \emptyset$)

Παρατήρηση

Αν U_1, U_2 ανοιχτά και πυκνά $\subseteq (X, \rho)$ μ.χ τότε το $U_1 \cap U_2$ είναι πυκνό.

Απόδ.

Εστω G ανοιχτό $\subseteq X$ μη κενό
Εφόσον U_1 πυκνό τότε $G \cap U_1 \neq \emptyset$
Επίσης, $G \cap U_1$ ανοιχτό (ως τομή δύο ανοιχτών)
Εφόσον, το U_2 πυκνό επαύται ότι $G \cap U_1 \cap U_2 \neq \emptyset$
Αρα, το $U_1 \cap U_2$ είναι πυκνό

Πορίσμα

Αν $n \in \mathbb{N}$ και U_1, \dots, U_n ανοιχτά και μη κενά
τότε $\bigcap_{i=1}^n U_i$ είναι πυκνό

Πρόταση (Cantor)

Αν (X, ρ) πλήρης μ.χ και (F_n) αλληλοεπικαλύπτοντα ↓ από κλειστά $\subseteq X$ με $\lim_{n \rightarrow \infty} \text{diam}(F_n) = 0 \Rightarrow \bigcap_{n=1}^{\infty} F_n \neq \emptyset$
και μάλιστα $\exists! x \in \bigcap_{n=1}^{\infty} F_n \Rightarrow \bigcap_{n=1}^{\infty} F_n = \{x\}$

Θεώρημα (Baire)

Εστω (X, ρ) πλήρης μ.χ και εστω (U_n) αλληλοεπικαλύπτοντα ανοιχτών & πυκνών υποσυνόλων του X , τότε $\bigcap_{n=1}^{\infty} U_n$ είναι πυκνό. (στον X)

Απόδ.

Εστω G ανοιχτό και μη κενό $\subseteq X$
Θα $(\bigcap_{n=1}^{\infty} U_n) \cap G \neq \emptyset$
Εφόσον, U_1 πυκνό και G ανοιχτό & μη κενό
επαύται ότι $U_1 \cap G \neq \emptyset$, ενώ $U_1 \cap G$ ανοιχτό.

Επιλέγω $x_1 \in U_1 \cap G$ και $\exists \varepsilon_1 > 0$ με $\varepsilon_1 < 1$

ε/ω $C_p(x_1, \varepsilon_1) \subset U_1 \cap G$

Εφόσον $S_p(x_1, \varepsilon_1)$ ανοιχτό & μη κενό

και U_2 πυκνό τότε $U_2 \cap S_p(x_1, \varepsilon_1) \neq \emptyset$

Άρα, $\exists x_2 \in \underbrace{U_2 \cap S_p(x_1, \varepsilon_1)}_{\text{ανοιχτό}}$

Άρα, μπορούμε να επιλέξουμε και ένα $\varepsilon_2 > 0$

με $\varepsilon_2 < \frac{1}{2}$ ε/ω

$C_p(x_2, \varepsilon_2) \subset U_2 \cap S_p(x_1, \varepsilon_1)$

Επαιγνυικά κατασκευάζουμε ακολουθία

$(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ στον X και αριθμούς $0 < \varepsilon_n \leq \frac{1}{n}$

ώστε $C_p(x_n, \varepsilon_n) \subset U_n \cap S_p(x_{n-1}, \varepsilon_{n-1}), \forall n \geq 2$

Παρατηρούμε, ότι $C_p(x_2, \varepsilon_2) \supset C_p(x_3, \varepsilon_3) \supset \dots \supset$

και είναι φθίνουσα ακολουθία μη κενών σφαιρών

και $C_p(x_n, \varepsilon_n)$ για οποιοδήποτε n

διαμέτρου $C_p(x_n, \varepsilon_n) \leq 2 \varepsilon_n \leq \frac{2}{n} \rightarrow 0$

Άρα, από την Πρόταση (Cantor), $\exists x \in X$:

$\bigcap_{n=1}^{\infty} C_p(x_n, \varepsilon_n) = \{x\}$, έχουμε $x \in C_p(x_1, \varepsilon_1) \subset G$

$\forall n \in \mathbb{N} : x \in C_p(x_n, \varepsilon_n) \subset U_n$

Τότε ισχύει, $\left(\bigcap_{n=1}^{\infty} U_n \right) \cap G \neq \emptyset \Rightarrow \bigcap_{n=1}^{\infty} U_n$ πυκνό

Θεώρημα (Baire) 2^η μορφή

Αν (X, ρ) πληρής $h.c$ και (F_n) ακολουθία μη κενών

σωμάτων τότε $X = \bigcup_{n=1}^{\infty} F_n$ τότε $\exists n_0 \in \mathbb{N}$ ε/ω

$(F_{n_0})^\circ \neq \emptyset$

Απόδ.

Εστω $(F_n)^\circ = \emptyset \forall n \in \mathbb{N}$

Τα σώματα $U_n = X \setminus F_n, n=1, 2, \dots$

είναι ανοιχτά ως συμπληρώματα κλειστών

$U_n = X \setminus F_n = X \setminus (F_n)^\circ = X \setminus \emptyset = X \Rightarrow (U_n)$ ακολουθία

από ανοιχτά και κλειστά.

Αρα, από το Θεώρημα Baire: το σύνολο

$\bigcap_{n=1}^{\infty} U_n$ είναι κλειστό.

οπώς, $\bigcap_{n=1}^{\infty} U_n = \bigcap_{n=1}^{\infty} (X \setminus F_n) = X \setminus \left(\bigcup_{n=1}^{\infty} F_n \right) = X \setminus X = \emptyset$

πραγμα κλειστό άρα \emptyset όχι κλειστό.

Εφαρμογές του Θεωρήματος Baire στη Συναρτησιακή Ανάλυση

Θεώρημα:

Banach

Κάθε χώρος ~~Baire~~ έχει είτε πεπερασμένη είτε υπερπληθυστική διαστάση

Απόδειξη

Έστω ότι ο X χώρος Banach έχει μια άπειρη και αριθμησίτητη βάση Hamel $\{e_1, e_2, \dots\} = \beta$

Θετάρει $F_n = \text{span}\{e_1, e_2, \dots, e_n\} \quad \forall n=1, 2, \dots$

Κάθε F_n είναι πεπερ. διάστατος $\leq X$, άρα κλειστός $X = \bigcup_{n=1}^{\infty} F_n$ άρα β είναι βάση Hamel

Αρα, από την δεύτερη μορφή του Θεωρήματος Baire $\exists n_0 \in \mathbb{N} : (F_{n_0})^o \neq \emptyset$, Συνεπώς, $\exists x \in X, \epsilon > 0 : S(x, \epsilon) \subset F_{n_0}$

$S_X(0, \epsilon) := S_X(x, \epsilon) - x$

Άρα, $S_X(0, \epsilon) \subset F_{n_0} - F_{n_0} \subset F_{n_0}$

\uparrow
 $x \in F_{n_0}$

\uparrow
 F_{n_0} έχει max.

Επομένως, $\forall n \in \mathbb{N}$:

$n \cdot S_X(0, \epsilon) \subset F_{n_0}$

Οπώς, $X = \bigcup_{n=1}^{\infty} S_X(0, n\epsilon) \subset F_{n_0}$ άρα για παράληψη

ση ένας χώρος άπειρης διάστασης περιέχεται σε

ένα χώρο πεπερασμένης διάστασης

$\left. \begin{aligned} e_1 &= (1, 0, 0, \dots) \\ e_2 &= (0, 1, 0, \dots) \\ &\dots \\ e_i &= (0, \dots, 1, \dots, 0) \end{aligned} \right\} \text{ i-Base}$

Εφαρμογή:

$C_{00}(\mathbb{N})$ έχει άπειρη Hamel βάση \Rightarrow έχει άπειρη διάσταση

Ετσι, δεν υπάρχει νόρμα για τον $C_0(I, \mathbb{N})$
 ώστε $(C_0(I, \mathbb{N}), \|\cdot\|)$ να είναι χώρος Banach

ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΩΡΗΜΑΤΑ ΣΥΝΑΡΤΗΣΙΑΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

1) Αρχή ομοιομορφίας Φραγκέτας:

Έστω X χώρος Banach, Y χώρος με νόρμα και
 $(T_i)_{i \in I}$ οι υγιήνες φραγκέτων γραμμικών τελεστών
 δηλ. $(T_i)_{i \in I} \in \mathcal{B}(X, Y)$. Εάν $\forall x \in X$.

$\sup \{ \|T_i(x)\| : i \in I \} < \infty$ (δηλ. η T_i φραγκέται
 μαζί ομοίως) τότε το $\sup \{ \|T_i\| : i \in I \} < \infty$
 (δηλαδή, η $(T_i)_{i \in I}$ ομοιομορφία φραγκέτων)

Απόδειξη

Ορίζουμε τα σύνολα:

$$F_n = \{ x \in X : \|T_i(x)\| \leq n, \forall i \in I \}$$

Από υποθέσει έχουμε ότι:

$X = \bigcup_{n=1}^{\infty} F_n$. Επίσης, παρατηρούμε ότι κάθε F_n
 είναι κλειστό και εφόσον $F_n = \bigcap_{i \in I} \underbrace{T_i^{-1}(B(0, n))}_{\text{κλειστό}}$

Ετσι, από το Θεώρημα του Baire (2^η Μορφή)

$$\exists n_0 \in \mathbb{N} : F_{n_0}^\circ \neq \emptyset$$

$$\exists x_0 \in X, B_X(x_0, \varepsilon_0) \subset F_{n_0}$$

Δηλ $\forall x \in X : \|x - x_0\| \leq \varepsilon$ ισχύει ότι $\|T_i(x)\| \leq n_0, \forall i \in I$

$\forall x \in X : \|x\| \leq 1$ παίρνω $\forall i \in I$

$$\begin{aligned} \|T_i(x)\| &= \left\| \frac{1}{\varepsilon_0} \cdot \varepsilon_0 T_i(x) \right\| = \left\| \frac{1}{\varepsilon_0} T_i(\varepsilon_0 x) \right\| = \frac{1}{\varepsilon_0} \|T_i(\varepsilon_0 x)\| = \\ &= \frac{1}{\varepsilon_0} \|T_i(x_0 + \varepsilon_0 x) - T_i(x_0)\| \leq \frac{1}{\varepsilon_0} \|T_i(x_0 + \varepsilon_0 x)\| + \|T_i(x_0)\| = \\ &\leq \frac{1}{\varepsilon_0} (n_0 + n_0) = \frac{1}{\varepsilon_0} \cdot 2n_0 \Rightarrow \|T_i\| \leq \frac{2n_0}{\varepsilon_0}, \forall i \in I \end{aligned}$$

Άρα, $\sup \{ \|T_i\| : i \in I \} < \infty$.

Σχόλιο: Βάση της αλληλοαποσπασιμότητας και υπό τις προϋποθέσεις του θεωρήματος του οποίου ορθω φράγματος (δηλ. X Banach, $\{T_i\}_{i \in I} \in \mathcal{B}(X, Y)$, Y νορμικός χώρος) έχουμε ότι αν $\sup\{\|T_i\| : i \in I\} = +\infty$ τότε δεν $\exists x \in X : \sup\{\|T_i(x)\| : i \in I\} = +\infty$

Πορίσμα (Θεώρημα Banach-Steinhaus)

Αν X χώρος Banach και Y νορμικός χώρος και $\{T_n\}_{n \in \mathbb{N}} \in \mathcal{B}(X, Y)$ τότε $\forall x \in X : \{T_n(x)\}_{n \in \mathbb{N}}$ συγκλίνει στον χώρο Y

Τότε $T: X \rightarrow Y$ με $T(x) = \lim_n T_n(x)$ ανήκει στον $\mathcal{B}(X, Y)$

Απόδειξη

Η T γραμμική ως προς οτιδήποτε οριο γραμμικών $\forall x \in X : \{T_n(x)\}_{n \in \mathbb{N}}$ είναι συγκλιμένα και άρα φραγμένα.

Από X Banach τότε από τον αχχχ ομοιοθ. φράγματος $\exists M > 0 : \|T_n\| \leq M$ $\forall n \in \mathbb{N}$ $\forall x \in X$

$$\|T_n(x)\| \leq \|T_n\| \cdot \|x\| \leq M \cdot \|x\| \quad \text{«ομοιοθ.»}$$

$$\text{Αρα, } \|T(x)\| = \|\lim_n T_n(x)\| = \lim_n \|T_n(x)\| \leq M \cdot \|x\|$$

$$\forall x \quad T \in \mathcal{B}(X, Y)$$

2) Θεώρημα Ανοικτής Απεικόνισης

Εστωσαν X, Y χώροι Banach και

$T: X \rightarrow Y$ φραγμένο γραμ. τελεωπί και επί

Τότε ο T είναι ανοικτή απεικόνιση.

Απόδειξη

Βήμα 1: $\exists \delta > 0 : S_Y(o, \delta) \subset T(S_X(o, 1))$

Απόδ

$$X = \bigcup_{n=1}^{\infty} S_X(o, \frac{n}{2}) = \bigcup_{n=1}^{\infty} n \cdot S_X(o, \frac{1}{2})$$

$$\text{Αρα, αφού } T \text{ επί} \Rightarrow Y = T(X) = \bigcup_{n=1}^{\infty} T(n S_X(o, \frac{1}{2})) = \bigcup_{n=1}^{\infty} n \cdot T(S_X(o, \frac{1}{2}))$$

Εφόσον, Y κλειστό και το $n \cdot T(Sx(0, \frac{1}{2}))$
 τότε από το λεπίμμα Baire θα $\exists n \in \mathbb{N}$
 ώστε $n \cdot T(Sx(0, \frac{1}{2})) \neq \emptyset$

Εφόσον η συνάρτηση $X \rightarrow X$ ομοιομορφική
 προκύπτει ότι $(T(Sx(0, \frac{1}{2})))^{\circ} \neq \emptyset$

Συνεπώς, $\exists y \in Y, \exists \delta > 0 : S_y(y, \delta) \subset T(Sx(0, \frac{1}{2}))$

Εχουμε ότι, $S_x(0, 1) \supset S_x(0, \frac{1}{2}) - S_x(0, \frac{1}{2}) \Rightarrow$
 $\xrightarrow{\text{Τηλ}} T(S_x(0, 1)) \supset T(S_x(0, \frac{1}{2})) - T(S_x(0, \frac{1}{2})) \Rightarrow$
 $\Rightarrow T(S_x(0, 1)) \supset T(S_x(0, \frac{1}{2})) - T(S_x(0, \frac{1}{2})) \supseteq$
 $\supseteq T(S_x(0, \frac{1}{2})) - T(S_x(0, \frac{1}{2})) \supseteq S_y(y, \delta) - S_y(y, \delta) =$
 $\supseteq S_y(y, \delta) - \{y\} = S_y(0, \delta)$

$x+x \rightarrow x$
 $(x,y) \mapsto x-y$
 συνεχής

Βήμα 2 : $\exists \varepsilon > 0 : S_y(0, \varepsilon)$ ώστε $S_y(0, \varepsilon) \subset T(Sx(0, 1))$

Από το βήμα 1 συνεπείνουμε

$$S_y(0, \frac{\delta}{2^n}) \subset T(Sx(0, \frac{1}{2^n}))$$

$$\text{Οδο } S_y(0, \frac{\delta}{2}) \subset T(Sx(0, 1)).$$

Εστω $y \in Y$ με $\|y\| < \frac{\delta}{2}$

Βελτιστοποίηση : Υπάρχει μια ακολουθία $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ στον X

$$(a) \|x_n\| < \frac{1}{2^n}, (b) \|y - T(\sum_{i=1}^n x_i)\| < \frac{\delta}{2^{n+1}}$$

Με επαγωγή

$$\text{Εφόσον } y \in S_y(0, \frac{\delta}{2}) \subset T(Sx(0, \frac{1}{2}))$$

$$\text{Αρα, } \exists x_1 \in X \text{ με } \|x_1\| < \frac{1}{2} \text{ ώστε } \|y - T(x_1)\| < \frac{\delta}{4}$$

(1^ο επαγωγικό βήμα)

Υποθέτουμε λοιπόν ότι έχω ορίσει τα x_1, \dots, x_n

ώστε να ικανοποιούν τις συνθήκες (a), (b)

$$y - T(\sum_{i=1}^n x_i) \in S_y(0, \frac{\delta}{2^{n+1}}) \subset T(Sx(0, \frac{1}{2^{n+1}}))$$

$$\text{Αρα, } \exists x_{n+1} \in X \text{ με } \|x_{n+1}\| < \frac{1}{2^{n+1}}$$

$$\|y - T(\sum_{i=1}^{n+1} x_i) - T(x_{n+1})\| < \frac{\delta}{2^{n+2}}$$

και η επαγωγή είναι πλήρης

$$\text{Αντ. το } y - T(\sum_{i=1}^{\infty} x_i) < \frac{\delta}{2^{n+2}} \text{ (αποδείχτηκε ο βελτιστοποίηση)}$$

Exo 11.5. $\sum_{n=1}^{\infty} \|x_n\| < \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2^n} = 1 \implies X$ Banach

$\implies \sum_{n=1}^{\infty} x_n < \infty$

Ονομάζουμε $x = \sum_{n=1}^{\infty} x_n$ τον τόξο

$\|x\| \leq \sum_{n=1}^{\infty} \|x_n\| < 1$ δηλ. $x \in S_X(0, 1)$

$\|y - T(x)\| = \|y - T(\sum_{n=1}^{\infty} x_n)\| = \|y - T(\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n x_i)\| =$

$= \|y - \lim_{n \rightarrow \infty} T(\sum_{i=1}^n x_i)\| = \|\lim_{n \rightarrow \infty} (y - T(\sum_{i=1}^n x_i))\| =$

$= \lim_{n \rightarrow \infty} \|y - T(\sum_{i=1}^n x_i)\| = 0$

Άρα, $y = T(x) \in T(S_X(0, 1))$

BHMA 3: Έστω $G \subset X$ ανοικτό και έστω $T(G)$ ανοικτό

Έστω $y \in T(G) \implies y = T(x)$ με $x \in G$

Επίσης G ανοικτό τότε $\exists r > 0 : S_X(x, r) \subset G \implies$

$\implies T(S_X(x, r)) \subset T(G) \implies T(x + S_X(0, r)) \subset T(G) \implies$

$\implies T(x) + T(S_X(0, r)) \subset T(G) \implies$

$\implies y + r \cdot T(S_X(0, 1)) \subset T(G) \quad (*)$

Επί $\underbrace{T(S_Y(y, r\varepsilon))}_{(*)} = y + S_Y(0, r\varepsilon) = y + r \cdot S_Y(0, \varepsilon) =$

BHMA-2

$y + r T(S_X(0, 1)) \subset T(G) \implies T(G)$ ανοικτό.